

Офіс Президента України

17.06.2024 № 41-09/922

На № _____

Головам обласних та Київської
міської державних адміністрацій

З нагоди 28-ї річниці прийняття Конституції України (28 червня 2024 року) просимо організувати проведення тематичних заходів із суворим дотриманням вимог та обмежень воєнного стану, а також урахуванням ситуації в конкретному населеному пункті.

Під час підготовки до Дня Конституції України пропонуємо приділити увагу формуванню змісту медіа та інших активностей, зокрема щодо поширення основних повідомлень, наведених у додатку. З цією метою важливо забезпечити реалізацію, у тому числі онлайн, інформаційних, комунікативних, освітніх та інших проектів патріотично-виховного спрямування, присвячених:

історії українського конституціоналізму, процесам національного державотворення, правовій та політичній складовим прийняття Основного Закону України 1996 року;

практиці реалізації закріплених Конституцією України прав, свобод та обов'язків людини і громадянина, конституційного обов'язку громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України;

вшануванню державних символів України;

послідовному втіленню європейського та євроатлантичного курсу України.

У рамках відзначення 28-ї річниці прийняття Основного Закону України просимо також забезпечити:

проведення лаконічних церемоній ушанування видатних постатей українського державотворення, українських воїнів та цивільних осіб, загиблих внаслідок агресивної війни, яку російська федерація розв'язала і веде проти України, зокрема, покладання керівниками місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування квітів, квіткових композицій, встановлення вінків до пам'ятників, пам'ятних знаків, місць поховань;

організацію, за наявності умов на конкретних територіях, зустрічей керівників місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з громадянами — представниками різних середовищ (військові, лікарі, рятувальники, пожежники, волонтери та інші), які в умовах повномасштабної агресії російської федерації усвідомлено, сумлінно та з гідністю виконують свої конституційні обов'язки; відповідне кваліфіковане висвітлення таких зустрічей у місцевих засобах масової інформації;

упорядкування місць проведення заходів та інших знакових місць, меморіальних об'єктів;

встановлення (вивішування) органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян 28 червня 2024 року Державних Прапорів України;

широке висвітлення у місцевих засобах масової інформації виступу / звернення Президента України з нагоди державного свята, відповідних звернень представників місцевих органів виконавчої влади, сприяння розміщенню іншого тематичного контенту.

Рекомендуємо приділити посилену увагу дотриманню громадського порядку і стабільності у регіоні, у тому числі з урахуванням воєнного стану, забезпеченню безпеки, нейтралізації деструктивних чинників, попередженню провокацій.

Про проведену роботу просимо поінформувати Офіс Президента України до 5 липня 2024 року, оперативну інформацію про заходи органів влади та громадсько-політичних сил надіслати Директорату з питань внутрішньої та гуманітарної політики Офісу Президента України у день їх проведення відповідно до встановлених форм.

Додаток: на 2 арк.

Заступник Керівника
Офісу Президента України

О.Кулеба

**Матеріали щодо змісту тематичних заходів/повідомлень з нагоди
Дня Конституції України**

Від імені Українського народу та, виражаючи його суверенну волю, 28 червня 1996 року було прийнято Конституцію України – головний нормативно-правовий акт держави, який став ядром консолідації українського суспільства.

Прийняття Основного Закону України мало величезне політичне та правове значення як для національного державотворення, так і для розвитку української політичної нації та громадянського суспільства. Конституція України – національний скарб, вона відображає нашу багату історію, глибоке історичне коріння, тяглість і європейську зорієнтованість українського конституціоналізму. Цей документ є основним законом і моральним орієнтиром для громадян України, юридично закріплює незмінний упродовж століть цивілізаційний вибір Українського народу.

Конституція України була визнана Венеціанською комісією однією із найдемократичніших в Європі, особливо в частині прав, свобод та обов'язків громадян, які повністю відповідають міжнародним стандартам у галузі конституційного права. У нашій Конституції визначено, що Україна є правовою державою, яка ґрунтується на принципах поваги до особи й недоторканності її прав і свобод, верховенства права, дотримання закону, вона забороняє дискримінацію. Конституція України зорієнтована на людину, гуманістичні цінності та правові відносини між суспільством і державою. Попри досвід життя в тоталітарній системі та наявність колоніального минулого, українцям завжди був властивий пошук норм і засад, які б регулювали взаємодію між населенням і владою – це, зокрема, робить нас частиною Європи та кардинально відрізняє від росії.

Якщо звернутися до історії українського конституціоналізму, укладений 1710 року «Договір та встановлення прав і вольностей Війська Запорозького та всього вільного народу Малоросійського між Ясновельможним гетьманом Пилипом Орликом та між Генеральною старшиною, полковниками, а також названим Військом Запорозьким...» вважають першою європейською конституцією в сучасному її розумінні. Цей договір, написаний під значним впливом ідей західноєвропейського парламентаризму, називають Конституцією Пилипа Орлика. Нею він зобов'язався, зокрема, боротися за політичне й церковне відокремлення України від московії, у разі здобуття влади в Україні.

Москва вже тоді намагалася брехати на увесь світ, що України як держави ніколи не існувало. Але уже в Конституції Пилипа Орлика було передбачено створення першої в Європі моделі незалежної держави, прописано поняття «вільного народу», основи демократії та правосуддя, антикорупційні та соціальні засади. Поки в московії «чолом били» царю, Україна уже на початку XVIII століття намагалася закласти основи суверенної, вільної та цивілізованої країни.

Основний Закон Української Народної Республіки – «Статут про державний устрій, права і вільності УНР» був прийнятий 29 квітня 1918 року, в останній день існування Центральної Ради, тож, на жаль, не мав шансів бути втіленим в життя.

Проте Конституція УНР зробила історичний внесок у розвиток конституціоналізму – проголошувала державну незалежність і територіальну цілісність УНР, суверенне право в якій належить народові (всім разом громадянам), територія якої неподільна і без згоди 2/3 парламенту не може змінюватися кордон, а також рівність прав громадян, демократичні свободи. Закладалися розподіл влади на законодавчу, виконавчу, судову, основи децентралізації – передбачався земельний адміністративно-територіальний устрій з широким місцевим самоврядуванням у всіх землях. Підтверджувалися права національних меншин.

Історично український конституційний процес свідчить про наміри юридичного закріплення на найвищому рівні фактично сповідуваних Українським народом цінностей – демократії, верховенства права, рівності громадян, незалежності, територіальної цілісності своєї держави та європейського цивілізаційного вибору. Нам це вдалося, і нині Україна стала незалежною європейською державою. А положення щодо стратегічного курсу нашої держави на набуття повноправного членства України в ЄС та НАТО нині закріплено в Основному Законі.

Це все неабияк збісило і досі бісить москву, де за лоском арбатів і рубльовок – як і століття тому, те ж саме болото, холопи і царьки. Своєї цивілізації вони не створили, тому зазіхають на чужу. Московська влада завжди робила і робить спроби привласнити українську історію, поцупити наші надбання, наших людей, дітей, наше майбутнє. Свій цивілізаційний вибір ми вкотре змушені відстоювати у збройній боротьбі проти московської агресії.

Вкотре імперські амбіції московитів обламуються об твердий український характер. Не вийде у них нічого. Бо вони – недоімперія, а ми – суверенна і незалежна, демократична, правова держава, у них – «страна рабов, страна господ», а в Україні носієм суверенітету і єдиним джерелом влади є народ, у них населеніє, а в нас – Український народ, їх отарою женуть вмирати в чужу землю, а ми, вільні люди на вільній землі, відстоюємо своє.

28 червня 2024 року – 28-ма річниця прийняття Конституції України і 856 день від моменту повномасштабного вторгнення військ рф в Україну. В умовах нашої боротьби і на тлі незліченних злочинів окупантів, цінності, закладені в Основному Законі, для кожного українця набувають ще вагомішого і більш глибинного змісту.

У Конституції закріплено суверенітет Української держави на всій її території, яка є недоторканною, а захист цього суверенітету є найважливішою функцією держави і справою всього Українського народу. Конституційний обов'язок щодо захисту України, її незалежності та територіальної цілісності, шанування її державних символів, забезпечення економічної та інформаційної безпеки йде від серця кожного українця, виходить з глибин нашої історії та передається з покоління в покоління. Дієвість цієї норми Конституції українці демонструють на практиці впродовж вже понад 10 років війни, яку рф розв'язала і веде проти України.

Ми протистоїмо агресору, який зневажає юридичні норми, міжнародне право, за підтримки закордонних партнерів наближаємо нашу Перемогу, логічним продовженням якої буде притягнення до відповідальності держави-терориста. А цивілізований світ отримає шанс на встановлення стійкого миру та успішну реконструкцію глобальної системи колективної безпеки.